

[Finansministeren.]

Afregning paa dette Omraade, end Tilfældet er. De væsentligste Beløb, her er Tale om, er dels de sociale Udgifter og dels Motorafgifterne.

Jeg mener, at man paa begge Omraader har fremskyndet denne Afvikling saa stærkt, som det med Rimelighed kan forlanges. Forholdet er for de sociale Udgifters Vedkommende det, at man ifølge Loven skal yde og ogsaa yder Kommunerne Forskud inden 1. Juni, og at den endelige Regulering derefter skal finde Sted inden 31. December. I Regnskabsaaret 1936—37 skulde Kommunerne have refunderet 56½ Mill. Kr., og heraf blev de 46 Millioner anvist som Forskud inden 1. Juni 1937, medens Restbeløbet anvises som foreskrevet inden 1. December.

For Statens Vedkommende er Forholdet det, at dette Refusionsbeløb først optages paa Finansloven for det Aar, da Refusionen udbetales, og at det Forskudsbeløb, som præsteres inden 1. Juni, udbetales paa et Tidspunkt, da Staten endnu ikke har faaet Skatterne ind fra Kommunerne. Den første Afregning i Regnskabsaaret finder jo først Sted ultimo Juni, men Staten har allerede inden 1. Juni præsteret disse Tilskud, som skal præsteres i Henhold til den Finanslov, som foreligger. Jeg tror ikke, der er Mulighed for paa dette Omraade at komme tidligere frem. Skulde man ind paa en anden Ordning, maatte det i hvert Fald betyde, at Staten paa et enkelt Aars Finanslov maatte optage Udgifter for 2 Aar til disse Formaal og altsaa maatte have en tilsvarende ekstra Skatteudskrivning til det Aar, der her er Tale om.

For Motorafgifternes Vedkommende er Forholdet det, at der i hvert Aars April Maaned udbetales Amts-, Sogne- og Købstadkommunerne et Forskud paa to Trediedele af den Kommunerne tilkommende Andel, medens Resten bliver udbetalt, naar den endelige Beregning foreligger, efter at Statsregnskabet er afsluttet. Disse Beregninger skal jo for Amts- og Sognekommunerne Vedkommende foretages paa Grundlag af Vejudgifterne for et Gennemsnit af henholdsvis 6 og 3 Aar, for Købstadkommunerne dels efter Længden af Veje og Gader, dels i Forhold til den i Finansaaret indbetalte Vægtafgift, og forinden dette Beregningsgrundlag foreligger endeligt opgjort, kan der

jo ikke foretages nogen endelig Afregning. Men, som sagt, allerede i April Maaned betaler man Kommunerne to Trediedele af den Afgift, der tilkommer dem.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, og det har det ærede Medlem jo ogsaa gjort ved tidligere Lejligheder, sin Anerkendelse eller Erkendelse af, at Statsfinansierne under de nuværende Forhold er i en tilfredsstillende Orden. Jeg vil gerne takke det ærede Medlem for denne Erkendelse, men maa beklage, at det ærede Medlem ikke er enig i, at det Overskud, der nu har været paa Statsregnskabet for 1936—37, til Dels anvendes til Afvikling af den Rest af de Kriselaan, som henstaar fra Aarene 1931 og 1932. Forholdet med Hensyn hertil er jo, som jeg oplyste ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse, det, at det Overskud, vi nu har haft, er anvendt til at nedbringe Statens Gæld til Nationalbanken med et Beløb, der netop svarer til Overskuddet, og hvis man nu, som det ærede Medlem har tilkendegivet er hans Ønske, skulde gaa til paa en eller anden Maade at betale Pengene tilbage til Skatteyderne, vilde det jo simpelt hen betyde, at man i Nationalbanken skulde laane disse Penge og forøge Statens Gæld for at yde denne Tilbagebetaling.

Med Hensyn til den Del af Kriselaanene, som staar tilbage, er Forholdet det, at disse Penge i sin Tid er laant, og det, der er sket, er altsaa kun det, at man nu af Overskuddet har betalt Laanet tilbage igen. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente ganske vist, at man i sin Tid havde faaet Dækning for det Beløb, der her er Tale om, og at naar Staten nu yderligere vilde bruge et Overskud til Afskrivning af Beløbet, saa var det det samme, som at man fik Pengene to Gange; men saadan kan man ikke se paa Forholdet. Ser man nærmere paa det Kompleks af Kriseforanstaltninger, der blev gennemført i Aarene 1931 og 1932 — og det var jo i Virkeligheden en sammenhængende Ordning, der dengang blev gennemført, ogsaa for saa vidt Landbrugskriselaanene angaar —, og ser paa, hvorledes de Beløb, der dengang er anvendt, er blevet dækket, saa er Forholdet det, at der paa ingen Maade har været Dækning for samtlige disse Udgifter gennem de Skatter, der blev udskrevet for de to Aar 1931—32 og 1932—33. Det var i Virkeligheden saadan, at der fra